

Marstrands deckardrottning

När Ann Rosman var sjukskriven för en utmattningsdepression ledde historieintresset henne till skrivandet. Några år senare är hon en framgångsrik deckarförfattare.

TEXT ANNA VÖRÖS LINDÉN FOTO ANNA REHNBERG

HON MÖTER MIG vid Koöns färjeläge och vi tar färjan över till Marstrandsön. Det tar bara några minuter och när vi kommit i land dröjer det inte många sekunder innan Ann Rosman börjar berätta om olika hus och gator i det lilla fiskarsamhället. Vi passerar det som förr var rådhus, byggnaden spelar en viktig roll i den av Ann Rosmans böcker som handlar om de bohuslänska häxprocesserna, "Själakistan".

Fågelvägen är det ungefär fem mil från Marstrand till Trollhättan, där Ann växte upp. Men Trollhättan ligger inte vid havet.

– Mina föräldrar tycker om att segla och jag var bara några månader när jag kom ombord på en segelbåt. Familjen var ute och seglade i Bohuslän varje sommar och jag kunde aldrig förstå varför vi bodde i Trollhättan. Det kändes så fel. När min man Niklas och jag flyttade till Marstrand var det som att komma hem för mig, även om det är han som är härifrån från början.

VI VÄLJER ETT KAFÉ och Ann tipsar om det hembakade rågbrödet. Vi beställer mackor med brieost, lufttorkad skinka och soltorkade tomater och alltihop visar sig passa utmärkt på saftigt rågbröd. Kaféborden står på kajen vid Marstrands norra hamninlopp. Solen gassar, glada människor fikar intill oss och båtar puttrar långsamt förbi. Vi har svårt att låta bli att le åt den trevliga arbetsmiljön.

När Ann berättar om sin bakgrund låter det inte alls konstigt att hon en dag skulle skriva böcker där historiska skeenden spelar en viktig roll. Men resan dit har varit lång.

– Jag har alltid gillat svenska och historia men tänkte aldrig på att man skulle kunna få jobb inom det. I stället sökte jag till Handelshögskolan i Göteborg för att få en bred och användbar utbildning.

ANN ROSMAN VAR DUKTIG och högpresterande. Hon började läsa in en fil kand i företagsekonomi och efter något år en i systemvetenskap. Efter utbildningen fick hon snart en anställning där hon kunde kombinera sina kunskaper. Men det blev svårt att sätta gränser, och en senhöst fyra år efter examen höll krafterna på att ta slut.

– Arbetet var så roligt, men jag jobbade helt klart alldeles för mycket. Självt fattade jag absolut inte vad som var fel. Jag hade bröstsmärtor och bad företagsläkaren att få penicillin mot vad jag trodde var lunginflammation.

Läkaren ville att Ann skulle åka till sjukhus och frågade om han skulle ringa efter en ambulans.

– Jag ville inte alls lyssna, utan tyckte att det lät så dramatiskt. Vi kom överens om att jag skulle köra dit själv, men när jag hade kommit ut från företagsläkaren började jag tänka på allt jag hade att göra, så jag åkte till jobbet i stället.

– På kontoret började jag skriva ut rapporter för att ha något att läsa i väntrummet. Men när mina kolleger såg det, stoppade de mig, satte mig i en bil och tog mig till sjukhuset.

Det blev ingen sjukhusvistelse. Ann säger att hon önskar att läkaren där hade stått på sig och varit tydligare.

– Efter två veckors sjukskrivning var jag tillbaka på jobbet. Under den ovanligt långa julleddigheten ▶

Ann Rosman

ÅLDER: 38 år.

BOR: Koön i Marstrand, Bohuslän.

FAMILJ: Gift med Niklas, sönerna Erik, 6 år och Johan, 3 år. katten McRill.

AKTUELL MED: Tredje boken om polisen Karin Adler, och nu debutboken Fyrmästarens dotter i pocket i samarbete med HÄLSA, se sidan 5.

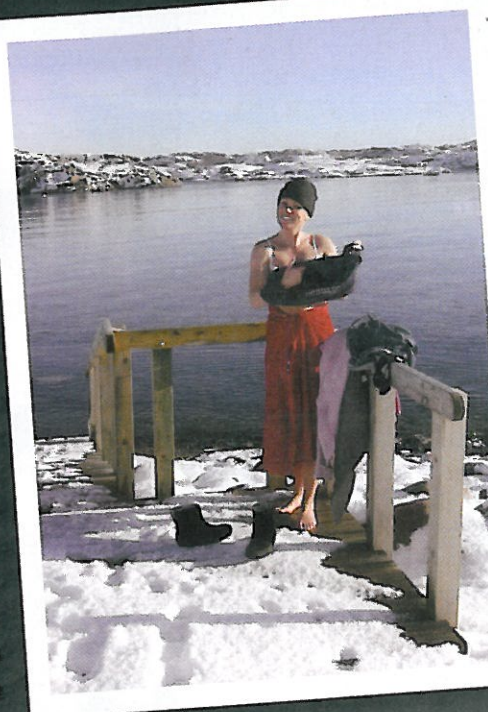
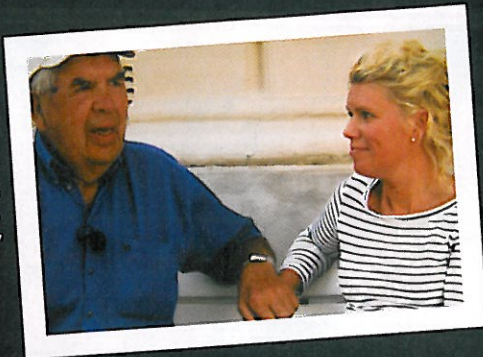
När Ann och hennes man Niklas flyttade till Marstrand var det som att komma hem. Här hittar hon inspiration till sina böcker.

4 bilder från mitt album

På långfärdsseglingar till bland annat Skottland och Shetlandsöarna turas man om att sova. Jag seglade fastsatt i livlina för att inte försvinna om jag skulle trilla i."

"Här är jag med min vän Stig Christoffersson som är 81 år och hedersordförande i Marstrands Hembygds-förening."

"Att vara på sjön blev tidigt naturligt för mig."

"Jag har just tagit ett härligt vinterbad. Den här dagen låg det tunna isflak på vattnet. Min vän Johanna som jag brukar bada med tog bilden."

Ann om ...

KÄRLEK: Min familj såklart, men jag älskar också Marstrand, det händer något i mig när jag går här.

HAVET: Jag älskar att bara stå och titta ut på horisonten. Det är aldrig samma sak, hur många gånger man än gör det. Horisonten påminner mig om att det inte finns några begränsningar i livet.

RESEARCH TILL BÖCKERNA: Jag vill gärna leva mig in i hur personerna kan ha haft det. Tredje boken skrev jag delvis i en ouppvärmad liten sjöbod på vintern för att förstå hur kyla och smärta kan ha känts på 1700-talet. Jag klarade av det kortare tid än datorn.

ATT PRESTERA I SITT NYA YRKE: Jag är duktig på det jag gör, men det är ändå på ett helt annat sätt än när jag jobbade med IT och ekonomi. I dag handlar mitt liv inte om att prestera.

▷ klappade jag sedan ihop fullständigt. Jag bara grät och kunde inte göra någonting. Jag fick svårt att komma ihåg saker och när jag återvände till kontoret i januari klarade jag ingenting.

PÅ MÖTEN FICK HON TA PAUSER och gå ut och gråta på toaletten en stund. I bilen på väg hem från jobbet förstod hon inte vad rödljus innebar.

– I dag låter det ju helt obegripligt att jag bara fortsatte. Men när man har gått över den där gränsen förstår man inte. Jag gick till företagsläkaren igen och frågade om de kunde ge mig en vitaminspruta eftersom jag grät så mycket, samtidigt som jag kände mig uppe i varv. Jag kunde helt enkelt inte gå ner i viloläge och hade panikångestattacker, fast då visste jag inte att det hette så.

Hon skakar på huvudet. Det blev början på en sjukskrivning som varade i ett drygt år.

– För mig var det så främmande att vara sjukskriven, jag tyckte inte att jag var sjuk, mitt problem var ju att jag var så speedad hela tiden. Jag lärde mig verkligen att kroppen kan ta till drastiska medel när man inte lyssnar på den.

På jobbet fick tre konsulter dela på Anns arbetsuppgifter och det säger en del om hur långt hon hade drivit sig.

Anns livslinje

1973: Ann föds på Vänersborgs BB. Får senare lillasyster Karin.

1980-92: Saknar havet under uppväxten i Trollhättan, trivs i sommarstugan i Ljungskile och ombord på familjens segelbåt.

1993-98: "När jag pluggade på universitetet gjorde jag långfärdsseglingar över Nordsjön på somrarna."

1998-99: Färdigutbildad med två fil kand-examina i IT och ekonomi. Träffar Niklas.

2001: "Vi flyttar från vår etta i Göteborg till ett renoveringsobjekt i Marstrand."

ÄREN SOM FÖLJDE var inte lätta, men heller inte bara tunga. Hon kom tillbaka till jobbet på deltid. 2005 födde hon sonen Erik och blev föräldraledig. Sakta började olika trådar knytas samman i Anns liv.

– I början av 2000-talet hade offshoreföretaget där jag arbetade åtagit sig att renovera fyren Pater Noster i vår produktionshall på Arendalsvarvet i Göteborg. Jag gick och klappade på den gamla fyren där den låg nedmonterad. Målet var att fyren en dag skulle vara tillbaka på sin plats på Hammeskär utanför Marstrand, där den var i drift från 1868 fram till 1977. Pappa har alltid berättat en massa om fyrfolkets viktiga roll i Bohusläns historia, jag älskade det och ville gärna bli budgetansvarig för vår del av projektet med Pater Noster.

Så blev det. Hon började läsa på om fyrehistorik och under föräldraledigheten träffade hon Bertil Nilsson, son till Pater Nosters siste fyrmästare.

– Han berättade en massa om fyren, bland annat att det fanns en matkällare som var uppdelad mellan de tre familjerna som levde därute. I samma veva läste jag en hel del deckare och började fundera över var man skulle kunna gömma ett lik, om man ville skriva en spännande berättelse. Min man tyckte att det var ett rätt sjukt samtalsämne när jag tog upp det med honom, säger hon och skrattar.

Ann älskar verkligen
att leva vid havet.

"Det gäller att bestämma
sig, man får inte tveka när
man ska vinterbada."

2003: "Jag drabbas av
utmattningsdepression
och är nere i botten."

2005: Sonen Erik
föds. Anns till-
varo var dock på en
mycket lägre nivå,
men det var såklart
underbart när sonen
föddes.

2008: "Johan
föds. "Fyrmästa-
rens dotter" har
blivit antagen
och jag börjar på
min andra bok."

2009:
"Fyrmästarens
dotter" kommer
ut.

2010: "Min
andra bok
"Själakistan".
Nu gör jag det
här på riktigt –
jag är författare."

2011: "Jag tilldelas Marstrands-
priset 2010 – väldigt roligt!"
Tredje boken, "Porto Francos
väktare". Börjar skriva på den
fjärde, ger ut debutboken
i pocket tillsammans med
HÄLSA. ▶

Det var när Ann läste andra deckare som hon började fundera på var man skulle kunna gömma ett lik.

Jag lärde mig verkligen att kroppen kan ta till drastiska medel när man inte lyssnar på den."

Ann om ...

LYCKA: Jag är mycket lyckligare i dag när jag har hittat min plats i tillvaron, att leva i Marstrand och leta rätt på gamla historier.

DAGAR NÄR SKRIVAN-DET GÅR TRÖGT: Det händer ibland och då kan jag tvivla ett kort tag, men det är bara att tugga sig igenom det. Det går.

Vi lottar ut fem exemplar av Ann Rosmans nya bok "Porto Francos väktare". Anmäl ditt intresse på www.halsa.se senast den 25 juli.

► Ann berättar entusiastiskt hur Pater Noster kom på plats och kunde tändas igen hösten 2007.

– Hela Marstrand stod och tittade ute på klipporna. När det första svepet kom kände jag i mitt hjärta att jag var med om någonting meningsfullt. Jag insåg att det gav mig något i själen att sitta och tala med Bertil och de andra i hembygdsföreningen om gamla tider.

Hon hade börjat skriva redan före fyrvigningen.

– Jag skrev bara det som kom och det visade sig handla om en man som hittades död i en matkällare vid Pater Noster. Det hade gått några månader när jag sa till min man att jag kanske höll på att skriva en bok. Då svarade han att han hade förstått det för länge sedan.

EN AV KARAKTÄRERNA i Ann Rosmans böcker är Sara som har fått en utmattningsdepression och är sjukskriven.

– Jag ville lyfta fram hur det är att hamna där och känna det som om Försäkringskassan inte förstår en, och hur det är att försöka hitta tillbaka till arbetslivet igen.

Många läsare har hört av sig till Ann om det.

– Det är kul med kontakterna, men självklart tråkigt att det är så många andra som har liknande upplevelser av Försäkringskassan.

Andra boken skrev hon när sonen Johan var nyfödd 2008. Hon visar hur han låg uppladd på kuddar i hennes knä samtidigt som hon skrev på datorn på bordet framför sig. När Johan började på dagis gick Ann aldrig tillbaka till jobbet igen, nu skrev hon på heltid.

NÅGRA ÅR SENARE HAR HENNES böcker sålt i nära 150 000 exemplar och rättigheterna är sålda till åtta länder och i dag värdesätter Ann de små sakerna i livet på ett annat sätt.

– Det kan handla om något så enkelt som att jag sätter mig ute på trappan med kaffekoppen när jag tar en paus, i stället för att sitta kvar vid datorn. Men jag kan fortfarande behöva påminna mig om det.

Tillsammans med en granne vinterbadar Ann. De tar på sig bikini under kläderna och promenerar till en klippa långt ut mot havet. Sedan badar de i bikini och vintermössa.

– Det gäller att bestämma sig, man får inte tveka när man ska vinterbada. Det händer något härligt i kroppen när jag kommer ner i det kalla vattnet. Jag känner att jag lever och blir av med alla bekymmer, det är som att få en omstart.

Nästan varje dag när Ann har lämnat sonerna på dagis brukar hon ta sig tid för sig själv. Hon simmar eller tränar på gymmet i det nybyggda hotellet. Andra dagar tar hon snipan eller kajaken och åker ut till någon ö.

– Där går jag omkring, kanske för att leta efter något jag har hört talas om eller för att få inspiration. *

► Vill du veta mer?

Följ Ann på hennes blogg och hemsida:
www.annrosman.com